

Tämän yleisimmän vaatteiden raaka-aineena käytettävän kuitukasvin viljelyssä käytetään poikkeuksellisen paljon torjunta-aineita ja lannoitteita sekä runsaasti vettä. Työntekijät ja ympäristö altistuvat monille kemikaaleille ja kuivuudelle. Kehitysmaiden viljelijät eivät usein pysty kilpailemaan maataloustukia saavien yhdysvaltalaisen viljelijöiden kanssa saadakseen riittävän korvauksen tuotteestaan.

Puuvillan tie pelloilta vaatteeksi kaupan hyllylle on monimutkainen ja usein tuhansia kilometrejä pitkä. Kehräys, värjäys, kutominen ja vaateen viimeistely voivat kaikki tapahtua eri maissa.

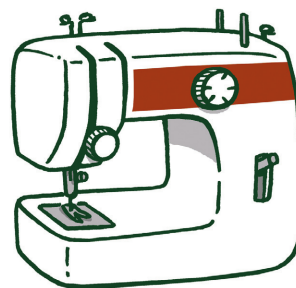
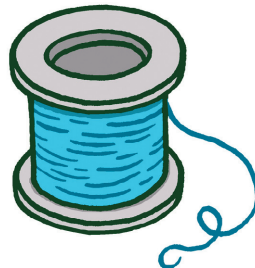
Vaatteiden ompelijat tekevät usein 10–12-tuntisia työpäiviä palkalla, joka tuskin riittää elämiseen. Heistä suurin osa on naisia, jotka työskentelevät huonosti valaistuissa ja ilmastoiduissa tehtaissa ilman riittäviä suojavarusteita. Onnettomuudet tehtaissa ovat yleisiä.

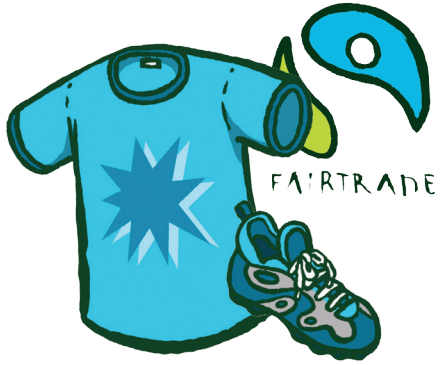
Kuitujen valkaisussa ja värjäyksessä käytetään vahvoja kemikaaleja. Myös puuvillan viljelyvaiheessa käytetyt kemikaalit voivat aiheuttaa haittaa niin viljelijöille kuin tekstiilejä käsitteleville työntekijöillekin. Kaikki kemikaalit eivät ole poistuneet vielä vaateen kaupan hyllylle päädyttyäkään.

Ammattiyhdistystoiminta on monissa vaatteita valmistavissa maissa kokonaan kielletty tai siihen osallistumisesta voidaan rangaista. Työntekijöiden on siksi hankala liittyä yhdessä vaatimaan parempia palkkoja ja työoloja.

Kaupassa myytävän vaateen hinnasta ompelijan palkkoihin kuluu 0,5–5%. Suurin osa hinnasta eli noin 50% menee vaatekaupalle. Mitkä muut tahot saavat osansa vaateen hinnasta?

Vaateteollisuuden tuotantoketjut ovat pitkiä ja valvonta vaikeaa. Vain pieni osa vaatteista on reilusti tuotettuja, eikä eettisten valintojen tekeminen ole aina helppoa. Miten voimme vaikuttaa?

4,99 €